

Datum prijema	27. 09. 2013
sa priloga	
Broj	327-46/13

San o Aladži

Usnila sam Te! "Bože na hajr", što bi rekla moja mama. Lijep je, pa ću Ti ga ispričati.

Sanjam ja, k'o Ti stojiš predamnom, mlada, lijepa. Lice Ti sjaji nekom svjetlošću, a na Tebi kat haljina, k'o svilen, nešto na zeleno a po njemu se vijaju vitice i arabeske. Ist'o, et', k'o da su žive i rastu na Tvojim haljinama. Pa, svaki put kad Te pogledm, a Ti ljepša i ljepša, a haljine Ti sve šarenije. Ljudi nekakvi dolaze, prolaze, selame se, klanjaju, a ti k'o majka brižljivo ih gledaš, čuvaš, ma k'o svoju djecu. Istom neki legnu u Tvoje krilo i pokriju se zelenom travom k'o jorganom, a sve govore "Ešhedu en lailahe ilallah, ve ešhedu enne Muhammeden resulullah" pa sklope oči i zaspu, a Ti ih sve ušuškavaš.

Onda, vidim neke oblake oko Tebe, pa sve neka tama k'o da Te stišće, a Ti pođe plakati. Slabo Te ko posalami, a one vitice po haljinama k'o da podivljaše, pa Te stadoše stiskati, a tama Ti svu onu djecu iz krila poče vaditi. Ti plačeš, sve jecaš, a ništa ne možeš učiniti. One Te vitice sa haljina zarobile, stegle Ti ruke i noge, pa prekrile usta da ne možeš progovoriti, niti koga dozvati. Ja Ti sve k'o hoću pomoći, potrčati prema Tebi, a znaš kako to bude snu, nekako ne može. Samo unutrašnja snažna želja za pokretom, a tijelo usnulo. Istom vidim sroz Te savladaše i baciše podmost. I Tebe i onu Ti djecu, a Drina teče, plače – niko ne čuje.

Onda Te vidim mičeš se, oslobađaš i tiho mi kažeš. "Ja sam živa, nisu me ubili, zarobljena sam – oslobodite me".

Ja pođoh u snu tražiti pomoć, pozvah sve do kojih sam mogla doći, a koji imaju svjetlo, svjetlo vjere, jer to je ono čime možemo svladati vitice što su Te zarobile. Istom, stadoše dolaziti, momci, djevojke noseći svoje svjetlo da Te oslobode, ožive. A Ti se sve smiješ i k'o jedva čekaš da ih vidiš, poselamiš i u svome krilu ušuškaš.

IRMA ČOLPA II4

Mašinska tehnička škola

Srednjoškolski centar Hadžići

Profesor vjeronauke: Zukić Melisa